

Interior

Grigore Vieru

Zice corbul negru,
Negru ca un hau:
- Tu de ce iertării
Nu pleci capul tău?
- N-am spurcat fântână,
N-am răpit läicer,
Corbule, iertare
Eu de ce să-ți cer?
Zice corbul negru,
Corbul uneori:
- Sus de ce ții capul,
De ce nu-l cobori?
- N-am ucis pe nimeni,
Numai am născut,
De ce-aș merge oare
Gârbov și scăzut?
Vine corbul, suflă
Într-un colț de nai,
Întrebând ironic:
„Tot mai cântă? Ei, hai!”
- Cum să nu-mi cânt draga
Și izvorul clar?
N-am ucis pe nimeni,
Nici pe tine chiar!
Zice corbul negru,
Cel în mine stând,
Câte vrei și nu vrei
Zice ani la rând.
Și eu ani de-a rândul
Zic înversunat
C-am să-l dau afară
Și-ncă nu l-am dat.
* * *

Ascultă, mulgătorule de zăr
Și cocoșatule sub temenele!
Eu știi că stai ca viermele în măr
În miezul vorbei și suflării mele.
Eu știi. Deși-al minciunii păr rărit
Îl prinzi abil în vreo locală spelcă
Și cântă siragul chiar, de mărgărit,
Și-ti pui și vechea doină ca pestelcă.
O Iuda ești! Cu Iuda te compar
Ce, după ce mi-ai pustiit și cina,

POEZII ONLINE

Iubirii mele ce-o urăști barbar
Ca unei boli îi pipăi lung pricina.
Mi-o dai și la roentgen din când în când
Și-i cercetezi și măduva și coasta.
Iar eu mai cânt de maică și pământ
Se cere oare voie pentru asta?!
Iar eu mai cânt! Nimica alt' nu cer!
Iar eu mai cânt de lumea cea frumoasă
Sub trandafirul grijilor, din cer,
Cu lumânarea liniștii pe masă.
De pace dornic sunt și de târziu,
Ci flacără se-agită a curmare.
Ascultă, omulețule, eu știu,
Eu știu că tu îmi sufli-n lumânare.